

مدیرکل دامپزشکی استان بوشهر گفت: طی ۶ ماهه امسال، یک میلیون قطعه ماهی زنده به کشورهای هدف صادر شده است.

به گزارش اقتصادسرآمد، مهدی تنگستانی مکان در جمع خبرنگاران اظهار کرد: استان بوشهر دارای ظرفیت‌های بسیار خوبی در حوزه آبزیان است و دامپزشکی استان نیز در این زمینه تلاش‌های فراوانی دارد.

وی حمل و نقل انواع فرآورده‌های دامی را ۱۷۲ هزار و ۳۳۳ تن اعلام و بیان کرد: در ۶ ماه نخست امسال هشت میلیون و ۵۴۰ هزار کیلوگرم ماهی و آبزیان منجمد تازه و تولیدی استان بوشهر صادر شده است.

مدیرکل دامپزشکی استان بوشهر اضافه کرد: علاوه بر آن یک میلیون قطعه ماهی زنده به کشورهای هدف صادر شده است.

تنگستانی از برداشت ۲۴۶ تن ماهی پرورشی در استان بوشهر خبر داد و اظهار داشت: ۸۹ قفس پرورشی برای تولید ماهی در سواحل استان بوشهر نصب و تاکنون ۳۰ قفس آن فعال و راه‌اندازی شده است.

وی با اشاره به ذخیره‌سازی یک میلیون و ۳۳ هزار قطعه بچه ماهی در قفس‌های پرورشی سواحل خلیج فارس استان بوشهر اضافه کرد: در ۱۱ سایت پرورش میگو یک میلیارد و ۹۴۲ میلیون قطعه بچه میگو ذخیره‌سازی و عملیات برداشت زودهنگام میگو پرورشی برخی مزارع آلوده به بیماری نکروز حاد عفونی پانکراس آغاز شده است.

مدیرکل دامپزشکی استان بوشهر استخرهای پرورش میگو استان را ۵ هزار و ۲۹۷ استخر اعلام کرد و افزود: ۳۷۴ مزرعه پرورش میگو در استان بوشهر فعال است که برداشت محصول آنها قبل از آغاز فصل سرما آغاز می‌شود.

عراق، نمونه‌هایی از تلاش‌های توسعه‌ای هستند که تأثیرات عمیقی بر جامعه ایران گذاشته‌اند.

سرامکد آنلاین
اقتصاد
eghtesadsaramadonlin.ir

گروه راهبردی - مهدی استادی جعفری

– مطالعه تاریخ هر جامعه‌ای همواره یکی از راه‌های اصلی درک بهتر رفتارها، باورها و ساختارهای اجتماعی آن جامعه است. تاریخ اجتماعی، به‌ویژه در جوامعی مانند ایران که تحت تأثیر دگرگونی‌های گسترده سیاسی، اقتصادی و فرهنگی قرار گرفته‌اند، می‌تواند در شناخت بهتر مسائل اجتماعی و توسعه‌ای نقش مهمی ایفا کند. برای درک کامل از چالش‌ها و فرصت‌های توسعه‌پذیری ایران، نیازمند بررسی عمیق تاریخ اجتماعی کشور هستیم؛ چراکه بسیاری از رفتارهای اجتماعی، نهادها و حتی مقاومت‌ها در برابر تغییر، ریشه در گذشته دارند.

مهدی استادی جعفری «دکتری شهرسازی و مشاور توسعه» در نوشتاری به تحریریه روزنامه اقتصادسآمد نوشت: مفهوم توسعه‌پذیری به میزان قابلیت یک جامعه برای پذیرش و اجرای تغییرات اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی اشاره دارد. این تغییرات معمولاً با هدف بهبود زندگی مردم، کاهش نابرابری‌ها و افزایش مشارکت اجتماعی و اقتصادی صورت می‌گیرند. اما چرا برخی جوامع به‌راحتی این تغییرات را می‌پذیرند و در برخی دیگر، مقاومت‌های جدی شکل می‌گیرد؟ پاسخ به این سوالات را می‌توان در لایه‌های عمیق تاریخ اجتماعی هر کشور جستجو کرد. در ایران، تغییرات اجتماعی و اقتصادی در دوره‌های مختلف تاریخ با واکنش‌های متفاوتی از سوی اقشار مختلف جامعه مواجه شده است. این واکنش‌ها اغلب تحت تأثیر تجربه‌های تاریخی، باورهای فرهنگی، و نهادهای اجتماعی شکل گرفته‌اند.

تحلیل تاریخ اجتماعی ایران نشان می‌دهد که چگونه نهادهای سنتی مانند خانواده، قومیت، روحانیت و طبقات اجتماعی نقش مؤثری در شکل‌گیری ساختارهای قدرت و توزیع منابع ایفا کرده‌اند. این نهادها در دوره‌های مختلف تاریخی به‌طور مستقیم بر روند توسعه و یا حتی بر مقاومت در برابر تغییرات اثرگذار بوده‌اند. از سوی دیگر، رویدادهای کلیدی مانند جنبش مشروطه، اصلاحات ارضی دوران پهلوی، و بازسازی‌های اقتصادی پس از جنگ ایران و عراق، نمونه‌هایی از تلاش‌های توسعه‌ای هستند که تأثیرات عمیقی بر جامعه ایران گذاشته‌اند.

مفهوم تاریخ اجتماعی و رابطه آن با توسعه برای درک ارتباط بین تاریخ اجتماعی و توسعه، ابتدا باید مفهوم تاریخ اجتماعی به‌خوبی روشن شود. تاریخ اجتماعی به مطالعه جنبه‌های اجتماعی زندگی انسان‌ها، نهادهای اجتماعی، روابط طبقاتی، نقش زنان و مردان در جامعه، و تعاملات فرهنگی و دینی می‌پردازد. برخلاف تاریخ سیاسی که بیشتر به زندگی و تصمیمات رهبران سیاسی متمرکز است، تاریخ اجتماعی توجه ویژه‌ای به زیست روزمره

مردم و تأثیرات تصمیمات سیاسی بر زندگی عمومی جامعه دارد.

تاریخ اجتماعی همچنین به چگونگی شکل‌گیری ساختارهای اجتماعی و فرهنگی و تأثیر آن‌ها بر توسعه جوامع می‌پردازد. بررسی این تاریخ به ما کمک می‌کند تا درک بهتری از تحولات اجتماعی و مقاومت‌های فرهنگی در برابر تغییرات به دست آوریم. در حالی که توسعه به‌عنوان فرآیند بهبود شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تعریف می‌شود، درک تاریخ اجتماعی یک جامعه برای شناسایی موانع و فرصت‌های توسعه حیاتی است. جامعه‌ای که تجربه تاریخی مقاومت در برابر تغییرات را داشته است، ممکن است به همان اندازه در برابر توسعه‌های جدید نیز مقاومت نشان دهد.

ارتباط تاریخ اجتماعی با توسعه رابطه بین تاریخ اجتماعی و توسعه بر پایه این فرض است که رفتارهای اجتماعی و نهادهای فرهنگی یک جامعه، ریشه‌های عمیق تاریخی دارند و این ریشه‌ها می‌توانند در شکل‌گیری ظرفیت توسعه‌پذیری جامعه تأثیرگذار باشند. توسعه‌پذیری، به میزان آمادگی و انعطاف‌پذیری یک جامعه برای پذیرش تغییرات اشاره دارد و این امر وابسته به عوامل اجتماعی مانند ساختار خانواده، قدرت نهادهای محلی، میزان همبستگی اجتماعی و جایگاه سنت‌ها در جامعه است. این عوامل در طول تاریخ شکل گرفته‌اند و به‌طور مستقیم بر چگونگی اجرای سیاست‌های توسعه‌ای اثر می‌گذارند.

نمونه‌هایی از دیگر جوامع و تاثیر تاریخ اجتماعی بر توسعه

برای درک بهتر این موضوع، می‌توان به تجارب تاریخی دیگر کشورها نیز نگاهی انداخت. ژاپن یکی از نمونه‌های بارز است. در اواخر قرن نوزدهم، ژاپن تحت تأثیر مدرنیزاسیون ناگهانی، دست به یک فرآیند گسترده اصلاحات زد که به نام عصر میجی شناخته می‌شود. با اینکه این اصلاحات در ابتدا با مقاومت‌های اجتماعی مواجه شد، اما ریشه‌های تاریخی ژاپن، از جمله وجود نهادهای قوی در روستاها و همبستگی اجتماعی، این کشور را قادر ساخت که با سرعت بالایی مسیر توسعه را طی کند. ژاپن از طریق ترکیب سنت‌های خود با مدرنیزاسیون، توانست این مقاومت‌ها را کاهش داده و توسعه پایدار ایجاد کند.

در مقابل، برخی کشورهای آفریقایی به دلیل داشتن نهادهای اجتماعی شکننده و تاریخ طولانی استعمار و استثمار، نتوانسته‌اند به‌راحتی مسیر توسعه را طی کنند. ضعف نهادهای اجتماعی و فرهنگی و عدم وجود تجربه‌های مثبت تاریخی در زمینه حکمرانی و توسعه، موجب شد تا این کشورها با مشکلاتی مانند نابرابری و فساد گسترده روبه‌رو شوند.

«دکتری شهرسازی و مشاور توسعه» به «اقتصادسرآمد» نوشت:

تاثیر تاریخ اجتماعی بر توسعه‌پذیری ایران

درک تاریخ اجتماعی در شناخت مسائل توسعه‌پذیری ایرانیان

اهمیت تاریخ اجتماعی در برنامه‌ریزی توسعه در ایران

در ایران نیز، درک تاریخ اجتماعی برای برنامه‌ریزی توسعه اهمیت اساسی دارد. بسیاری از مشکلات توسعه‌ای ایران ریشه در نهادهای اجتماعی و فرهنگی دارد که در طول قرن‌ها شکل گرفته‌اند. برای مثال، ساختار سنتی خانواده و نقش‌های جنسیتی که از تاریخ اجتماعی ایران ناشی می‌شود، می‌تواند بر پذیرش سیاست‌های توسعه‌ای مانند اشتغال زنان یا تحصیلات تأثیر بگذارد.

برنامه‌ریزان توسعه‌ای باید توجه داشته باشند که هر جامعه‌ای ویژگی‌های تاریخی خاص خود را دارد که نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت. در ایران، نهادهای سنتی مانند روحانیت، جوامع قبیله‌ای و عشایری و ساختارهای قومی و محلی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر توسعه هستند. بدون درک درست از تاریخ اجتماعی و تأثیرات این نهادها، هرگونه سیاست‌گذاری توسعه‌ای ممکن است با مقاومت شدید روبه‌رو شود و به موفقیت نرسد.

تاثیر تاریخ اجتماعی ایران بر مسائل توسعه‌پذیری

تاریخ اجتماعی ایران، با پیچیدگی‌ها و تحولات متعدد خود، در شکل‌دهی به ساختارهای اجتماعی و فرهنگی و همچنین تأثیر بر توسعه‌پذیری جامعه نقش به‌سزایی ایفا کرده است. در ادامه، به بررسی ساختارهای اجتماعی مختلف در ایران، ارتباط آن‌ها با فرآیند توسعه، و تأثیرات تاریخی بر روند توسعه‌پذیری خواهیم پرداخت.

بررسی کلی ساختارهای اجتماعی ایران در دوران مختلف

ایران به‌عنوان یک کشور با تاریخ طولانی و غنی، دارای ساختارهای اجتماعی متنوعی است که تحت تأثیر عوامل مختلف فرهنگی، سیاسی و اقتصادی قرار گرفته‌اند. از دوران باستان تا به امروز، این ساختارها به‌طور مستمر در حال تحول بوده‌اند. برای مثال در دوره هخامنشی، ساختارهای اجتماعی بر مبنای طبقات اجتماعی مشخص و نهادهای دینی قوی شکل گرفته بود. سلطنت و دیوان‌سالاری در این دوره نقش مهمی در مدیریت جامعه و توزیع منابع ایفا می‌کردند. این ساختار اجتماعی نه تنها بر توسعه سیاسی و اقتصادی تأثیرگذار بود، بلکه با ترویج فرهنگی و مذهبی، جامعه را به سمت وحدت و همبستگی سوق می‌داد.

با ورود اسلام به ایران، نهادهای اجتماعی تغییرات قابل توجهی را تجربه کردند. دین اسلام به‌عنوان یک نهاد اجتماعی تأثیرگذار، ساختارهای اجتماعی را تحت تأثیر قرار داد. در این دوران، روحانیت به‌عنوان یک نهاد معتبر اجتماعی، نقش مهمی در تحولات اجتماعی و فرهنگی ایفا کرد. این تغییرات تأثیرات عمیقی بر هویت ملی و فرآیند توسعه ایفا کرده‌اند. به‌عنوان مثال، جنبش مشروطه به‌عنوان یکی از مهم‌ترین تحولات تاریخ ایران، به‌دنبال اصلاحات سیاسی و اجتماعی بود که توانست نقش مؤثری در آگاهی اجتماعی و افزایش مشارکت عمومی ایفا کند. این جنبش با تأکید بر حقوق بشر و آزادی‌های اجتماعی، فضایی برای بروز ایده‌های جدید و پذیرش تغییرات فراهم کرد. همچنین، تحولات فرهنگی در دوره‌های مختلف، نظیر تأثیرات هنر و ادبیات بر آگاهی اجتماعی، می‌تواند به‌عنوان عاملی برای تسریع یا کاهش روند توسعه عمل کند. این تحولات با ایجاد هویت‌های جدید و پرورش نقد اجتماعی، می‌توانند منجر به پذیرش بهتر تغییرات اجتماعی و توسعه‌ای شوند.

بدون شرح

عکس: اصغر بشارتی

فریبا عزیزی - اقتصاد سرآمد